

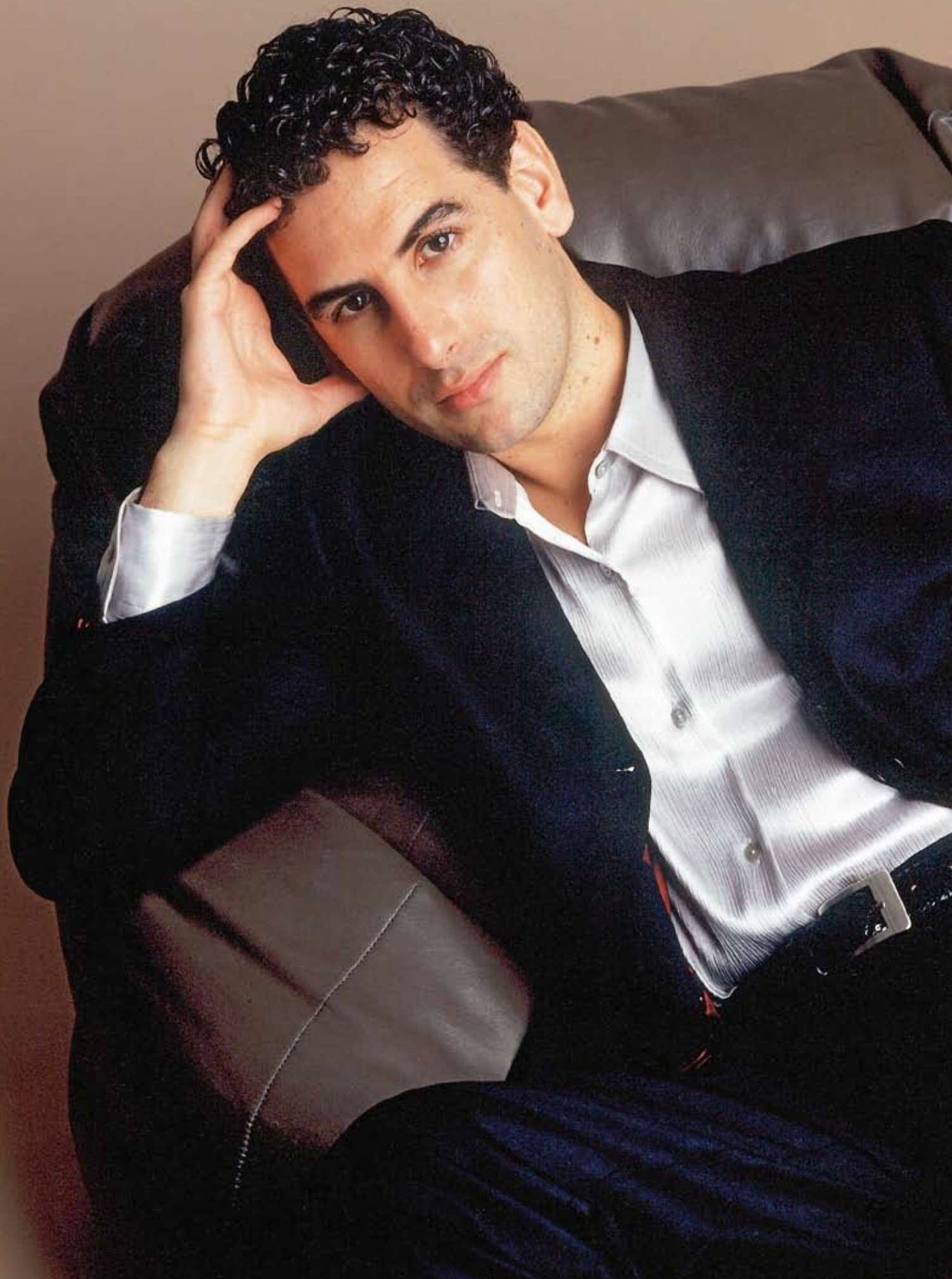

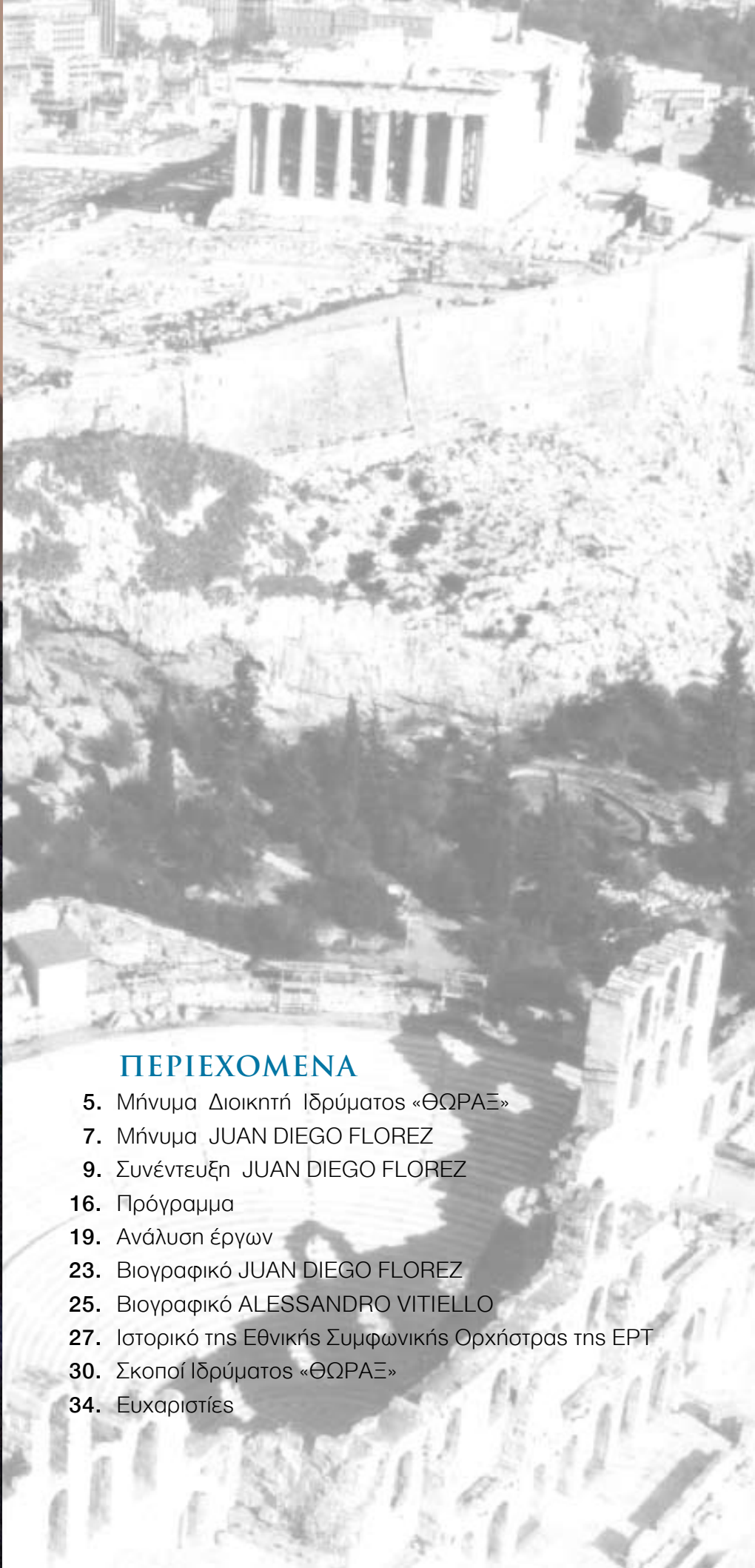
ΙΔΡΥΜΑ ΘΩΡΑΞ THORAX FOUNDATION

JUAN DIEGO FLOREZ

20 ΙΟΥΛΙΟΥ 2009
ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

5. Μήνυμα Διοικητή Ιδρύματος «ΘΩΡΑΞ»
7. Μήνυμα JUAN DIEGO FLOREZ
9. Συνέντευξη JUAN DIEGO FLOREZ
16. Πρόγραμμα
19. Ανάλυση έργων
23. Βιογραφικό JUAN DIEGO FLOREZ
25. Βιογραφικό ALESSANDRO VITIELLO
27. Ιστορικό της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ
30. Σκοποί Ιδρύματος «ΘΩΡΑΞ»
34. Ευχαριστίες

ΜΕΓΑΛΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

LAVRENTIADIS
GROUP OF COMPANIES

ΜΕ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Σ. ΡΟΥΣΣΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ «ΘΩΡΑΞ»

Αγαπητοί φίλοι

Η ζωή αποκτά νόημα δημιουργίας, όταν συνδυάζονται η τέχνη και η επιστήμη, η αγάπη και η γνώση. Αυτός ήταν ο γνώμονας για τη διοργάνωση της σημερινής εκδήλωσης μέσα στον ιερότατο τούτο χώρο. Σκοπός είναι η ενίσχυση των προσπαθειών του Ιδρύματος ΘΩΡΑΞ για υποδομές, έρευνα και εκπαίδευση στο χώρο της **Εντατικής Θεραπείας** και των **Νοσημάτων Θώρακος**. Στόχος της νέας προσπάθειας είναι η περαιτέρω ανάπτυξη Μονάδων Εντατικής Θεραπείας στον Ευαγγελισμό.

Ο **Ευαγγελισμός** υπάρχει και μεγαλουργεί, γιατί επιστήμονες, ασθενείς και ευπατρίδες τον αγάπησαν. Συγγρός,

ΑΧΕΠΑΝΣ, Πατέρας έφτιαξαν κίρια για να στεγάσουν την προσπάθεια για τη συνεχή βελτίωση της λειτουργίας του. Τώρα η **Εθνική Τράπεζα** συνεχίζει σε αυτόν το δρόμο με μία μεγάλη προσφορά, **τη δημιουργία σύγχρονων χειρουργείων**. Έργα έμπρακτης αγάπης προς τον ασθενή.

Η φωνή του εξαιρετικού **Juan Diego Florez** γίνεται ύμνος στην τέχνη που συνδέεται τώρα άμεσα με τον ασθενή άνθρωπο και το Νοσηλευτικό Ίδρυμα που υπάρχει, για να διαφυλάξει τη ζωή του. Η παρουσία σας και η συμβολή σας είναι η καλύτερη ενίσχυση σε ένα έργο, όπου κράτος και ιδιώτες μοιράζονται ως όραμα, την άριστη περίθαλψη για τους ασθενείς.

Δίνουμε ρυθμό ανάπτυξης

168 χρόνια τώρα, μια Τράπεζα λειτουργεί ως κινητήριος δύναμη για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Η Εθνική Τράπεζα, ο μεγαλύτερος χρηματοοικονομικός Όμιλος της χώρας, διαθέτει μέγεθος και στρατηγικά πλεονεκτήματα που πιστοποιούν την υγιή ανάπτυξή της και αποκτούν ιδιαίτερη σημασία στη σημερινή συγκυρία.

Με πρωτοβουλίες για τη **χρηματοδότηση** επιχειρήσεων και νοικοκυριών αλλά και με **μέτρα στήριξης** ευαίσθητων ομάδων του πληθυσμού, η Εθνική Τράπεζα συμβάλλει στον περιορισμό των επιπτώσεων από την τρέχουσα οικονομική κρίση και αποδεικνύει έμπρακτα την **υλοποίηση των δεσμεύσεών** της. Στο πρώτο τρίμηνο του 2009, τα υπόλοιπα των χορηγήσεων της Τράπεζας αυξήθηκαν κατά € 1,3 δις με αποδέκτες επιχειρήσεις, επαγγελματίες και νοικοκυριά.

Σήμερα, που η ανάγκη στήριξης της εθνικής οικονομίας είναι επιτακτική, η Εθνική Τράπεζα με συνέπεια και υπευθυνότητα συνεχίζει με δυναμικούς ρυθμούς την απρόσκοπτη χρηματοδότηση επιχειρήσεων και ιδιωτών.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

www.nbg.gr

JUAN DIEGO FLOREZ

Wherever I sing, I always try to be close to those that have great needs. As a person I am very sensitive, and through my voice and music I try to offer as much as I can to those who suffer, to give them light, joy and most of all hope. For this reason I am especially happy because for my first performance in Greece, I am singing in such an impressive and historical place for the needs of the THORAX Foundation, and to be more precise for the construction of the new wing and the new intensive care units for the Evangelismos Hospital.

I thank all those people from the bottom of my heart for this invitation.

Όπου και αν τραγουδώ, πάντα επιδιώκω να είμαι κοντά στους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Σαν άνθρωπος βαθιά ευαισθητοποιημένος απέναντι σε ανθρώπους που υποφέρουν, προσπαθώ με τη φωνή μου και τη μουσική να δώσω φως, χαρά και πάνω από όλα ελπίδα.

Για το λόγο αυτό, είμαι ιδιαίτερα ευτυχισμένος που η πρώτη μου εμφάνιση στην Ελλάδα γίνεται σε ένα τόσο επιβλητικό και ιστορικό χώρο για τους σκοπούς του Ιδρύματος «ΘΩΡΑΞ» και συγκεκριμένα για την κατασκευή της νέας πτέρυγας και των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας του Νοσοκομείου «Ο Ευαγγελισμός».

Σας ευχαριστώ όλους από τα βάθη της καρδιάς μου γι' αυτή την πρόσκληση.

Φροντίδα σημαίνει:

Να τολμάς περισσότερο απ' όσο οι άλλοι θεωρούν πρακτικό.

Να οραματίζεσαι περισσότερο απ' όσο οι άλλοι θεωρούν εφικτό.

Να νοιάζεσαι περισσότερο απ' όσο οι άλλοι θεωρούν αρκετό.

Στον Όμιλο εταιρειών Alapis, η φροντίδα συναντά την επιστήμη της ζωής και προσφέρει ένα πρωτοπόρο one-stop-shop καθημερινής μέριμνας:

- Για την ανθρώπινη υγεία, με φάρμακα και μηχανήματα υψηλών προδιαγραφών που εξασφαλίζουν θεραπευτικές αγωγές κορυφαίας ποιότητας.
- Για την ομορφιά, με καλλυντικά υψηλής ποιότητας που ικανοποιούν τις ανάγκες του σύγχρονου καταναλωτή παρέχοντας υγιεινή, περιποίηση και ασφάλεια.
- Για την υγεία των ζώων, με κτηνιατρικά προϊόντα, διατροφικά συμπληρώματα, ποιοτικές τροφές και εξειδικευμένα αξεσουάρ.

we care

JUAN DIEGO FLOREZ

ΕΝΑΝ ΤΕΝΟΡΟ ΠΟΥ ΚΑΘΗΛΩΝΕΙ
ΜΕ ΤΗΝ ΑΨΟΓΗ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΖΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ
ΠΟΥ ΠΡΟΣΕΓΓΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΡΟΛΟ ΤΟΥ!

Το νέο αστέρι της Όπερας, ο συνεχιστής του Παβαρότι. Στα λυρικά θέατρα που εμφανίζεται, τα εισιτήρια εξαντλούνται σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα. Οι απανταχού θιασώτες της όπερας τον λατρεύουν. Ο 35χρονος τενόρος Juan Diego Florez κατάφερε σε πάρα πολύ μικρό χρονικό διάστημα από τη Λίμα του Περού να φθάσει να τραγουδά στις μεγαλύτερες Όπερες του κόσμου: Μετροπόλιταν Όπερα της Νέας Υόρκης, Σκάλα, Κόβεντ Γκάρντεν, Βιέννη είναι μερικές από τις σκηνές που ανοίγουν διάπλατα τις πόρτες τους στη μαγική φωνή του.

Μεταξύ Μαδρίτης και Μόσχας και με την ευκαιρία της συναυλίας στην Αθήνα στις 20 Ιουλίου 2009 στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού για τις ανάγκες του Ιδρύματος «ΘΩΡΑΞ», καταφέραμε να κλέψουμε λίγο από τον χρόνο του.

Σ.Κ.: Τί σας έκανε να ασχοληθείτε με την Όπερα;

J.D.F.: Μου άρεσε πάντα η μουσική από τότε που ήμουνα μικρός. Ο πατέρας μου ήταν λαϊκός τραγουδιστής στο Περού και πάντα άκουγα μουσική στο σπίτι. Και στη μητέρα μου επίσης άρεσε να τραγουδά. Ξεκίνησα να τραγουδώ Περουβιανά τραγούδια και ροκ. Άρχισε να με ενδιαφέρει η μουσική, όχι ακόμα η όπερα, όμως ήθελα να μάθω περισσότερα. Ύστερα πήγα στο Ωδείο. Έμαθα μερικές άριες όπερας και τραγούδησα στην Εθνική Χορωδία.

Σ.Κ.: Πιστεύετε ότι τέχνη και οικογένεια μπορούν να συνυπάρξουν;

J.D.F.: Ασφαλώς, δεν βλέπω να υπάρχει κανένα πρόβλημα. Για την ώρα πάντα ταξιδεύω με τη γυναίκα μου. Όταν αργότερα υπάρξουν παιδιά θα βρεθεί μια λύση, αλλά βλέπω πως τα καταφέρνουν οι άλλοι τραγουδιστές με τα παιδιά τους και δεν έχουν μεγάλα προβλήματα.

Σ.Κ.: Η μεγαλύτερη στιγμή στην καριέρα σας ήταν το ντεμπούτο σας στο Πέζαρο όπου συνεχίζετε να εμφανίζεστε κάθε χρόνο. Πώς νιώθετε απέναντι σε ένα τόσο απαιτητικό κοινό;

J.D.F.: Ναι, το Πέζαρο είναι το υπ' αριθμόν ένα μέρος για τη μουσική του Rossini, η φωνή μου είναι κατάλληλη για Ροσσίνι και είναι φυσικό να βρίσκομαι συχνά εκεί. Προσπαθώ να κάνω πάντα το καλύτερο και έχω τόσους πολλούς φανατικούς οπαδούς, που έρχονται στο Πέζαρο να με ακούσουν, που είναι σαν να επιστρέφω στον τόπο μου.

Σ.Κ.: Έχετε χαρακτηριστεί από πολλούς ως ο ιδανικός ερμηνευτής του μπελκάντο. Σκέφτεστε να απευθυνθείτε και σε άλλες σχολές της όπερας;

J.D.F.: Νομίζω ότι το καλύτερο είναι να τραγουδάς κάτι που σου αρέσει πάρα πολύ και που μπορείς να δώσεις τον καλύτερο εαυτό σου. Αυτό είναι για μένα το μπελκάντο και δεν νιώθω την ανάγκη να κάνω κάτι άλλο. Πρέπει να προσέξεις πολύ την φωνή σου αν θέλεις να τραγουδάς για πολλά χρόνια. Αν στο μέλλον διαπιστώσω ότι η φωνή μου αλλάζει, ίσως να στραφώ και σε άλλο ρεπερτόριο. Δεν νομίζω ότι θα συμβεί αυτό, διότι φυσιολογικά οι φωνές δεν αλλάζουν τόσο πολύ αν εσύ δεν το θέλεις. Ίσως χάσεις κάτι διότι οι μύες χαλαρώνουν με το χρόνο, αλλά με μία καλή τεχνική μπορείς να συνεχίσεις να τραγουδάς το ρεπερτόριό σου. Ο Αλφρέντο Κράους τραγουδούσε πάντα το ρεπερτόριό του με μια καλή τεχνική, η φωνή άλλαξε με τα χρόνια αλλά δεν έχασε τις ψηλές του νότες.

Σ.Κ.: Ήταν μία από τις σπάνιες φορές που το κοινό της Σκάλας του Μιλάνου κατά τη διάρκεια παράστασης απαίτησε να μπιζάρει καλλιτέχνης μια άρια του, όπως έγινε με σας στην όπερα «Η κόρη του Συντάγματος» του Ντονιτσέτι στην άρια Ah mes amis. Πώς νιώσατε;

J.D.F.: Δεν ήξερα ότι στη Σκάλα ένα μπιζ ήταν απαγορευμένο. Έκανα το μπιζ, όπως έκανα προηγουμένως και σε άλλα θέατρα τραγουδώντας αυτή την άρια. Έμαθα για όλη αυτή την ιστορία την επόμενη ημέρα, όταν διάβασα τις εφημερίδες.

Σ.Κ.: Όταν είστε πάνω στη σκηνή και ερμηνεύετε ένα ρόλο, ποιό είναι το συναίσθημα που κυριαρχεί;

J.D.F.: Κάνω πολύ αυστηρή κριτική στον εαυτό μου. Προσπαθώ να κάνω πάντα το καλύτερο, προσπαθώ να δώσω στο κοινό το μέγιστο των δυνατοτήτων μου.

Σ.Κ.: Θεωρείτε τον εαυτό σας δύσκολο και απαιτητικό πάνω στην σκηνή;

J.D.F.: Συνήθως κάνω πάντα αυτό το οποίο χρειάζεται. Έμαθα τόσο πολλά πράγματα δουλεύοντας, ώστε ξέρω τί χρειάζεται να ζητήσω από τα θέατρα, τους μαέστρους, τους σκηνοθέτες, και πριν τις πρόβες ζητώ ο,τιδήποτε χρειάζομαι. Παραδείγματος χάρη, ποτέ δεν τραγουδώ χωρίς να μεσολαβήσουν δύο μέρες ανάπαυσης μεταξύ των παραστάσεων.

Σ.Κ.: Όταν είστε στην σκηνή μπαίνετε στο πετσί του ρόλου που ερμηνεύετε. Τί γίνεται όταν πέσει η αυλαία;

J.D.F.: Τίποτα το ιδιαίτερο, ρωτώ τον μάνατζέρ μου τί ήταν λάθος ή όχι τόσο σωστό. Προτιμώ αυτό, από το να παίρνω συγχαρητήρια. Εκείνος ξέρει τη φωνή μου πολύ καλά και επιθυμεί και αυτός το καλύτερο για μένα.

Σ.Κ.: Πιστεύετε ότι οι σημερινοί σκηνοθέτες ακολουθούν κατά γράμμα το λιμπρέτο ή παρεμβαίνουν με αλλαγές, και αν ναι, πιστεύετε ότι αυτό είναι εις βάρος του έργου;

J.D.F.: Όλες οι σκηνοθεσίες πρέπει να ακολουθούν τη μουσική. Αν δεν συμβαίνει αυτό, πιστεύω ότι μία σκηνοθεσία δεν είναι καλή.

Σ.Κ.: Προτιμάτε την κλασική ή τη μοντέρνα σκηνοθεσία στην όπερα;

J.D.F.: Προτιμώ μουσικές και έξυπνες σκηνοθεσίες.

Σ.Κ.: Ποιά όπερα ξεχωρίζετε για συναισθηματικούς λόγους;

J.D.F.: Υπάρχουν όπερες που μου αρέσει να ακούω και όπερες που μου αρέσει να τραγουδώ. Είναι δύσκολο να πω. Ίσως τον «Κουρέα της Σεβίλλης» ως προς το τραγούδι και το παίξιμο.

Σ.Κ.: Έχετε τραγουδήσει με μερικές από τις μεγαλύτερες γυναικείες φωνές της εποχής μας. Με ποιά ή ποιές πιστεύετε ότι δέσατε σαν ντουέτο;

J.D.F.: Συνεργάστηκα πολύ καλά με δύο σοπράνο την Ναταλί Ντεσσαί (Κόρη του Συντάγματος, Υπνοβάτης), αλλά επίσης θυμάμαι μία πολύ καλή συνεργασία με την Άννα Νετρέμκο στον «Ντον Πασκουάλε» στην MET. Με τις μετσοσοπράνο Τζους ντι Ντονάτο και την Ντανιέλλα Μπαρτσελόνα θυμάμαι επίσης πολύ καλές στιγμές.

Σ.Κ.: Έχετε φτάσει στην κορυφή, πόσο δύσκολο είναι να κρατηθείτε σε αυτήν τη θέση;

J.D.F.: Δεν είμαι σίγουρος ότι είμαι στην κορυφή. Ελπίζω να γίνω καλύτερος στο μέλλον. Μόνο κοιτώντας με κριτική ματιά τη δουλειά σου μπορείς να προχωρήσεις καλύτερα.

Σ.Κ.: Η υπερβολική έκθεση ενός καλλιτέχνη φέρνει γρηγορότερα τη φθορά;

J.D.F.: Μερικές φορές δεν είναι ο καλλιτέχνης αλλά ένα θέατρο, μία διακογραφική εταιρεία που προσπαθούν να προκαλέσουν μία μεγάλη δημοσιότητα. Αυτό μπορεί να είναι επικίνδυνο, διότι ο καλλιτέχνης πρέπει να είναι πάντα στην καλύτερή του φόρμα και χάνει την ηρεμία που χρειάζεται για τη δουλειά του.

Σ.Κ.: Ποιά θέση έχει η όπερα στην εποχή μας;

J.D.F.: Η όπερα βρίσκεται σε μία δύσκολη στιγμή λόγω της οικονομικής κρίσης. Συγχρόνως ζούμε σε ένα διαφορετικό κόσμο, και αν τραγουδάς σε ένα θέατρο όπως η Μετροπόλιταν Όπερα, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αναμεταδίδουν την όπερα και αυτό είναι πολύ καλό.

Σ.Κ.: Με τί κριτήριο διαλέγετε τα έργα που ερμηνεύετε στις συναυλίες σας;

J.D.F.: Με πολλά πράγματα. Σε μία περιοδεία μου αρέσει να τραγουδώ το ίδιο πρόγραμμα, αλλά ορισμένες φορές, επιστρέφοντας σε ένα μέρος όπου έχω ξανατραγουδήσει το ίδιο κομμάτι, χρειάζεται να το αντικαταστήσω με

κάποιο άλλο. Επίσης, μου αρέσει να ερμηνεύω κάποια κομμάτια από τις όπερες στις οποίες εμφανίζομαι εκείνη την περίοδο, ή ίσως να τραγουδήσω άριες από μία όπερα στην οποία πρόκειται να εμφανιστώ στο μέλλον. Για παράδειγμα, στην τωρινή μου περιοδεία τραγουδώ την άρια από τη «Ζελμίρα» που θα ερμηνεύσω για πρώτη φορά τον Αύγουστο στο Πέζαρο. Στις συναυλίες με ορχήστρα μπορώ και ξεκουράζομαι, γιατί ανάμεσα στις δύσκολες άριες η ορχήστρα παίζει συμφωνικά κομμάτια. Όταν με συνοδεύει το πιάνο, δεν μπορώ να ξεκουραστώ ανάμεσα στα κομμάτια και χρειάζεται να βάλω μερικά τραγούδια όχι τόσο δύσκολα ανάμεσα στις δύσκολες άριες.

Σ.Κ.: Πώς αισθάνεστε που θα τραγουδήσετε σε ένα αρχαίο θέατρο κάτω από τη σκιά της Ακρόπολης όπου έχουν τραγουδήσει καλλιτέχνες όπως η Μαρία Κάλλας, ο Ντομίνγκο, ο Παβαρότι, η Καμπάλε, κ.α.;

J.D.F.: Είναι ένα ιστορικό, αλλά επίσης και ένα επιβλητικό θέατρο. Δεν είχα επισκεφτεί την Ελλάδα στο παρελθόν και περιμένω με ανυπομονησία να δω αυτό το θέατρο καθώς και τα άλλα όμορφα μέρη στην Αθήνα.

Σ.Κ.: Τέχνη και Φιλανθρωπία;

J.D.F.: Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να κάνουν ό,τι μπορούν για να βοηθήσουν άλλους ανθρώπους που δεν είναι τόσο τυχεροί. Μερικές φορές μπορείς να βοηθήσεις κάνοντας κάτι φανερά για όλο τον κόσμο, αλλά άλλες φορές προτιμάς να κάνεις κάτι που κανένας δεν θα το μάθει. Στη χώρα μου, το Περού, έδωσα μερικές συναυλίες για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Τώρα προσπαθώ, από τη θέση στην οποία βρίσκομαι, να βοηθήσω τους νέους ανθρώπους της χώρας μου να οργανώσουν μουσικές ορχήστρες. Θα ήθελα να υπάρχουν στο Περού οι ίδιες καλές συνθήκες που υπάρχουν στη Βενεζουέλα. Θα ήταν σπουδαίο για πολλούς νέους μουσικούς, αν μπορούσαμε να δημιουργήσουμε καλύτερες συνθήκες για τη δουλειά και το μέλλον τους.

Σας ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο που μου αφιερώσατε και τις υπέροχες απαντήσεις σας. Σας περιμένουμε σύντομα στην Αθήνα για μία ξεχωριστή βραδιά.

Η συνέντευξη δόθηκε στο Στέλιο Κωνσταντινίδη στις 09 Ιουνίου στο Πέζαρο.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Α΄ ΜΕΡΟΣ

Τζιοσακίνο Ροσίνι (1792-1868)

Σταχτοπούτα

Εισαγωγή

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

«Principe piu non sei ... Si ritrovarla io guiro.... Dolce Speranza»,
Άρια του Ντον Ραμίρο. Β΄ Πράξη, Β΄ σκηνή.

Juan Diego Florez

Γουλιέλμος Τέλλος

Pas de six. Α΄ πράξη.

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

Σεμίραμις

«La speranza piu soave... Si sperar».

Άρια του Ιντρένο Β΄ Πράξη, γ΄ σκηνή.

Juan Diego Florez

Κουρέας της Σεβίλλης

Εισαγωγή

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

«Cessa di piu resistere... Ah il piu lieto»

Άρια του Κόμη Αλμαβίβα. Τελική σκηνή.

Juan Diego Florez

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Β΄ ΜΕΡΟΣ

Βιντσέντσο Μπελίμι (1801-1835)

Καπουλέτοι και Μοντέγοι

«O di Capelio... E' sebato... L' amo tanto»

Άρια του Τεμπάλντο, Α΄ Πρόξη, α΄ σκηνή

Juan Diego Florez

Εισαγωγή

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

Γκαετάνο Ντονιτσέτι (1797-1848)

Ελιξήριο του Έρωτα

«Quanto é bella»

Άρια του Νεμορίνο, Α΄ Πρόξη, α΄ σκηνή

«Una furtiva lagrima»

Άρια του Νεμορίνο, Β΄ Πρόξη, η΄ σκηνή

Juan Diego Florez

Η Κόρη του Συντάγματος

Εισαγωγή

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

«Ah! mes amis... Quell jour de fête!... Pour mon ame»

Άρια του Τόνιο, Α΄ Πρόξη

Juan Diego Florez

Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ

Μουσική Διεύθυνση: **ALESSANDRO VITIELLO**

ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΓΩΝ

Τζιοακίνο Ροσσίνι [1792-1868]

Κατά το πρώτο τρίτο του 19ου αιώνα ο Τζοακίνο Ροσσίνι ήταν περίπου ό,τι οι Μπιπλς για την εποχή τους: ένας αληθινός ποπ σταρ. Οι όπερές του παρουσιάζονταν παντού, ακόμα και στην Αμερική – τότε! Τις μελωδίες του τις σφύριζαν και τις σιγοτραγουδούσαν οι πάντες. Ξαφνικά, όμως, σε ηλικία 37 ετών, έχοντας φτάσει στο απόγειο μιας δόξας που ελάχιστοι δημιουργοί κάθε είδους γνώρισαν, πέρασε σε σχεδόν απόλυτη σιωπή. Αποσύρθηκε από την οπερατική σκηνή και τα επόμενα 40 χρόνια της ζωής του έμελλε να συνθέσει ελάχιστα σύντομα έργα... και να τα περάσει γεμάτος δόξα και τιμές στο Παρίσι, όπου έγινε περιζήτητος στα κοσμικά και καλλιτεχνικά σαλόνια. Το γιατί αποσύρθηκε παραμένει ακόμα ένα μυστήριο που απασχολεί τους ειδικούς, και οι κατά καιρούς αφηρημένες απαντήσεις του συνθέτη ελάχιστα ικανοποιούν.

Η Σταχτοπούτα

Πρεμιέρα: Θέατρο Βάλλε, Ρώμη 1817

Η εισαγωγή στην όπερα είναι ενδεικτική του τρόπου γραφής του Ροσσίνι, αλλά και της εξέλιξης του είδους κατά το 19ο αιώνα σε ένα μόνο μέρος υπό μορφήν σονάτας, σε σχέση με τα τρία ομοφωνικού ύφους (γρήγορο, αργό, γρήγορο) που είχε τον προηγούμενο αιώνα. Έπειτα από μερικά αργά μέτρα υπάρχουν δύο θέματα υπό μορφήν σονάτας, ένα γρήγορο εγχόρδων και ένα πιο λυρικό ενδοστρεφές από κλαρινέτο. Το κομμάτι αυτό συμπληρώνεται με το χαρακτηριστικό ροσσινικό «κρεσέντο». Πρόκειται για διαρκή επανάληψη του ίδιου μουσικού θέματος από πιανίσιμο έως φορτίσιμο, καθώς αυξάνεται προοδευτικά η δυναμική και η ταχύτητα του ήχου του. Ο Ροσσίνι μετέτρεψε σε «ρεαλιστικό παραμύθι» με ιδιαίτερη αληθοφάνεια το γνωστότατο παραμύθι του Περό «Η Σταχτοπούτα». Έτσι, το περίφημο γοβάκι που μένει στα χέρια του πρίγκιπα Ντον Ραμίρο γίνεται εδώ βραχιόλι, που του το δίνει η Σταχτοπούτα

–Αγγελίνα– προτού φύγει βιαστικά από τη γιορτή, προτρέποντάς τον να βρει το δίδυμό του, που φορά στο δεξιά χέρι της. Με την άρια «Si ritrovarla io giuro» («Ναι, ορκίζομαι ότι θα τη βρω») ο Ντον Ραμίρο με βοηθό τον έρωτά του ορκίζεται ότι θα την ανακαλύψει με κάθε δυνατό τρόπο, ενώ παρηγορείται για την ώρα σφίγγοντας και φιλώντας το βραχιόλι.

Γουλιέλμος Τέλλος

Πρεμιέρα: Όπερα των Παρισίων, Παρίσι 1829

Ο Ελβετός ήρωας Γουλιέλμος Τέλλος οφείλει τη διασημότητά του στην άφογη ικανότητα στο σημάδι – με ένα βέλος προς ένα μίλο και το γιο του. Ο μύθος αυτός αποτέλεσε ιδανικό υλικό για την τελευταία όπερα του Ροσσίνι. Η ατμόσφαιρα από λίμνες, υπόγεια υδάτινα ρεύματα, καταιγίδες και επαναστάσεις, καθώς και διάσπαρτα μουσικά μέρη μπαλέτου συμπληρώνουν το «μεγάλο θέαμα». Απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία οποιασδήποτε όπερας στο Παρίσι εκείνη την εποχή ήταν η ύπαρξη μπαλέτου, είτε ταίριαζε είτε όχι με τη θεματολογία και την υπόθεση ενός λυρικού έργου. Σε αυτή την απαίτηση ακόμα και ο Βέρντι και ο Βάγκνερ αναγκάστηκαν να ενδώσουν συνθέτοντας για τη γαλλική σκηνή, συχνά με ολέθρια αποτελέσματα. Στην Α΄ Πράξη τρία νεαρά ζευγάρια παντρεύονται μέσα σε μία γιορτινή σκηνή. Το pas de six είναι μέρος της γιορτής αυτής, όπου ο Ροσσίνι συνδυάζει στη μουσική του τη διάσημη γαλλική χάρη και φινέτσα με την αίσθηση ενός λαϊκότερου χορού.

Σεμίραμις

Πρεμιέρα: Μεγάλο Θέατρο Φενίτσε, Βενετία 1823

Η Σεμίραμις γράφτηκε μέσα σε 33 μέρες κατ' ομολογία του συνθέτη. Ήταν η τελευταία του όπερα που προορίστηκε για ιταλική σκηνή. Ο Ροσσίνι για πρώτη φορά δίνει μεγάλη έμφαση στην ορχήστρα, γι' αυτό και ορισμένοι τότε χαρακτήρισαν τη συγκεκριμένη όπερα «γερμανική».

Ο Ινδός πρίγκιπας Ιντρένο κρατάει δευτερεύοντα ρόλο, αλλά με απόλυτα αναγκαίο χαρακτήρα ως προς την αρμονική γραμμή των συνόλων, καθώς είναι και ο μοναδικός τενόρος στην όπερα. Η ιστορία του είναι δευτερεύουσα και αποκλίνει αισθητά από την κύρια πλοκή, όπου δεσπάζουν οι ζωές των τριών πρωταγωνιστών. Ερωτευμένος με την πριγκίπισσα Ατζέμα, που τη διεκδικούν και άλλοι ήρωες, καταφέρνει επιτέλους να την πείσει να τον παντρευτεί, παρά τη θέλησή της, αλλά συνάμα χωρίς να συναντά αντίδραση εκ μέρους της. Με την άρια και την καμπαλέτα «La speranza riù soave / Si sperar voglio contento» («Η πιο γλυκιά ελπίδα / Ναι, θα ελπίζω σε ευτυχία») εκφράζει τη χαρά, την αγάπη, αλλά και την ελπίδα, ότι κι εκείνη θα τον αγαπήσει με τον καιρό.

Κουρέας της Σεβίλλης

Πρεμιέρα: Θέατρο Αρζεντίνα, Ρώμη 1816

Τι σχέση μπορεί να έχει ο Κουρέας της Σεβίλλης, που αφορά ένα λούμπεν κουρέα, ένα ζεύγος αστών και έναν αριστοκράτη κόμη, με μία Αγγλίδα βασίλισσα της εποχής των Τιούντορ και με ένα Ρωμαίο αυτοκράτορα του 3ου μ.Χ. αιώνα; Απόλυτη! Γιατί η Εισαγωγή είναι κοινή σε τρεις πολύ διαφορετικές όπερες... Σχετικά με αυτή την Εισαγωγή ο Σταντάλ, μεγάλος Γάλλος συγγραφέας σύγχρονος του Ροσσίνι, περιγράφοντας την πρεμιέρα της όπεράς του Ελισάβετ, βασίλισσα της Αγγλίας (1815), σχολίαζε τα εξής: «[Η Εισαγωγή] έγινε ευνοϊκά δεκτή, αλλά ένας εξαιρετος γνώστης που βρισκόταν στο θεαρείο της πριγκίπισσας ντε Μπελμόν αναφώνησε, αρκετά δυνατά ώστε να ακουστεί, ότι ήταν ίδια με εκείνη του Αυρηλιανού στην Παλμύρα (1813), με μόνη διαφορά ότι η αρμονία της ήταν πιο ενισχυμένη. Από τότε αποδείχθηκε ότι η εκτίμηση αυτή ήταν απόλυτα σωστή. Ύστερα από ένα χρόνο, όταν ο Ροσσίνι μετέβη στη Ρώμη και έγραψε τον Κουρέα της Σεβίλλης, η τεμπελιά του τον ώθησε να ανασύρει την ίδια Εισαγωγή για τρίτη φορά». Οι διαφορές είναι ελάχιστες: Τα τύμπανα και η γκρανκάσα παραλείφθηκαν πιθανώς ως ασήμαντα, αφού δεν χρησιμοποιήθηκαν ούτε στην κυρίως όπερα, ενώ στο αργό μέρος της Εισαγωγής προστέθηκε η τρίλια του όμποε, δυσκολότατη στην εκτέλεσή της για τα απλουστευμένα όργανα εκείνης της εποχής. Όταν ο κόμης Αλμαβίβα, προς το τέλος της όπερας και ακριβώς πριν το φινάλε της, ύστερα από αλλεπάλληλες μεταμφιέσεις αποκαλύπτει επιτέλους την πραγματική του ταυτότητα, υπάρχει μία άρια 14 σελίδων για τενόρο, χορωδία –στα διάφορα ρεσιτάλ παραλείπεται– και ατελείωτη κολορατούρα, δηλαδή επίδειξη δεξιοτεχνίας και φωνητικών δυνάμεων. Συχνά κατά τις παραστάσεις του έργου η άρια αυτή κόβεται εντελώς: όχι μόνο γιατί ένας τενόρος έπειτα από 2 ώρες και 15 λεπτά επί σκηνής δεν έχει πια αρκετές δυνάμεις, ώστε να ανταποκριθεί στις δυσκολίες της, αλλά και γιατί δραματουργικά ανακόπτει τη δράση την πιο κρίσιμη στιγμή και διαταράσσει τη δομή της ρυθμολογίας και της αρχιτεκτονικής του έργου. Αρχικά ο κόμης απευθύνεται στον Μπάρτολο, κηδεμόνα της Ροζίνας, με τα λόγια «Cessa di più resistere» («Πάψε πια να αντιστέκεσαι»), κατηγορώντας τον για την τερατώδη, απάνθρωπη συμπεριφορά του απέναντι στην προστατευόμενή του. Κατόπιν λέει στη Ροζίνα «E tu, infelice vittima» («Και συ, δυστυχισμένο θύμα»), βεβαιώνοντάς την πως τα βάσανά της έχουν τελειώσει και ότι μέρες ευτυχίας θα ξημερώσουν μέσα στην αγκαλιά του. Τέλος, με το περίφημο ρόντο «Ah, il più lieto» («Α, ο πιο ευτυχής») –που ο Ροσσίνι δανείζεται αυτήν τη φορά από τη δική του Σταχτοπούτα– απευθύνεται... στον εαυτό του, θεωρώντας ότι είναι ο ευτυχέστερος όλων των εραστών.

Βιντσέντσο Μπελίνι [1801-1835]

Ο Βιντσέντσο Μπελίνι υιοθέτησε ένα ύφος μουσικής γραφής που οι σύγχρονοι του αποκάλεσαν «φιλοσοφικό», προκειμένου να το ξεχωρίσουν από το θεαματικότερο μουσικό ύφος του Ροσσίνι. Κυρίως στις πρώιμες όπερές του χρησιμοποίησε τη φωνητική γραμμή για να προσελκύσει την προσοχή θεατών και ακροατών περισσότερο στο συναισθηματικό περιεχόμενο των διαφόρων σκηνών παρά στη δεξιοτεχνία των τραγουδιστών.

Καπουλέτοι και Μοντέγοι

Πρεμιέρα: Μεγάλο Θέατρο Φενίτσε, Βενετία 1830

Την εποχή της όπερας «Καπουλέτοι και Μοντέκκοι» –ή Μοντέγοι– ο Μπελίνι ήταν πλέον ο απόλυτος κύριος του μπελκάντο, και έτσι παρήγαγε «μακριές, μακριές, μακριές μελωδίες», όπως αργότερα παραπονιόταν ο Βέρντι. Ο τελευταίος πρόσθετε: «Ο Μπελίνι δεν ξέρει τίποτε από όσα μαθαίνουν στα ωδεία και ξέρει όλα όσα δεν μαθαίνουν». Στην άρια «Serbato a questo acciario» («Απομένει σε αυτό το ξίφος») ο Τεμπάλντο, αρραβωνιασμένος με την Ιουλιέττα, εκφράζει τον έρωτά του αλλά και τη θλίψη του, επειδή αυτή είναι στενοχωρημένη. Επίσης, σε αυτή την πολεμικού ύφους καβατίνα ορκίζεται ότι θα εκδικηθεί το Ρωμαίο για το θάνατο ενός μέλους της ομάδας των Καπουλέτων.

Γκαετάνο Ντονισέτι [1797-1848]

Στην τριανδρία Ροσσίνι – Μπελίνι – Ντονισέτι η μουσική του τελευταίου διαθέτει την ισχυρότερη διανοητική βάση. Η ενορχηστρική και αντισπικτική δεξιοτεχνία είναι φανερή σε κάθε μέτρο, ιδίως στα φωνητικά σύνολα. Ο Γκαετάνο Ντονισέτι έγραψε περίπου 70 όπερες και γεφυρώνει την απόσταση ανάμεσα στην κλασική όπερα, με τον αυστηρό διαχωρισμό της σε «σοβαρή όπερα» [opera seria] και «κωμική όπερα» [opera buffa], και στις δραματικές ρομαντικές όπερες της μέσης περιόδου του Τζουζέππε Βέρντι.

Το Ελιξήριο του Έρωτα

Πρεμιέρα: Τεάτρο ντελά Κανομπιάννα, Μιλάνο 1832

Οι ημίονοι και οι εραστές είναι τα πιο πεισματάρικα όντα αυτού του πλανήτη. Οι τελευταίοι βασανίζουν αλλήλους μέχρι τελικής πτώσεως. Στην αρχή αυτής της όπερας, σε ένα κτήμα κάποιου ιταλικού χωριού, η Αντίνα διαβάζει την ιστορία του Τριστάνου και της Ιζόλδης στις νεαρές χωριατοπούλες. Η ηρωίδα είναι τέρας μόρφωσης για τα δεδομένα του χωριού, κι επιπλέον πλούσια και θερμοκέφαλη. Ο Νεμορίνο δεν διαθέτει παρά μόνον τη φτώχεια και την αφέλειά του.

Στην 1η σκηνή της όπερας την παρατηρεί καθώς διαβάζει. Με την καβατίνα «Quanto è bella, quanto è cara » («Πόσο όμορφη είναι, πόσο αγαπητή είναι») συνειδητοποιεί τον έρωτά του αλλά και την άβυσσο που τους χωρίζει. Όσο την πολιορκεί, τόσο αυτή τον κοροϊδεύει, χωρίς ωστόσο να μένει ασυγκίνητη. Ξαφνικά, ο Νεμορίνο κληρονομεί περιουσία από έναν πλούσιο θείο του και αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση. Όλες οι κοπέλες του χωριού τον πολιορκούν και πλέον αυτός ταλαιπωρεί την Αντίνα. Με τη ρομάντσα «Una furtiva lagrima» («ένα κρυμμένο δάκρυ») ο Ντονισέππι καταφέρνει να συνδέσει δύο αντίθετες συναισθηματικές καταστάσεις. Η ιδιαίτερη υφή της μελωδίας και η ενορχήστρωση με προβολή της άρπας –οργάνου πολύ αγαπητού στους συνθέτες του μπελκάντο, με το οποίο κατεξοχήν εκφράστηκαν τέτοιες καταστάσεις– αποδίδουν τη μελαγχολία του Νεμορίνο εξαιτίας της πίκρας που προκαλεί η ίδια η συμπεριφορά του στην αγαπημένη του, καθώς διακρίνει «ένα κρυφό δάκρυ» στα μάτια της, αλλά και τη χαρά του, καθώς έτσι συνειδητοποιεί ότι η Αντίνα τον αγαπά.

Η Κόρη του Συντάγματος

Πρεμιέρα: Οπερά Κομίκ, Παρίσι 1840

Δεν έχουν μόνον οι σύγχρονες αμερικανικές ομάδες ράγκμπι τις μαζορέτες τους. Ανάλογες θηλυκές παρουσίες διέθεταν επίσης παλαιότεροι στρατοί, δηλαδή γυναίκες που τους ακολουθούσαν και τους εμπύχωναν πριν από κάθε μάχη. Ανάμεσα σε αυτές τις λεγόμενες «Les vivandieres», κατά κάποιον τρόπο συγκαταλέγονται και η Μαρία, η «κόρη του συντάγματος», και η Πρετσιοζίλα στη Δύναμη του πεπρωμένου του Βέρντι. Όμως η Μαρία είναι ειδική περίπτωση. Ο λοχίας του 21ου Συντάγματος του Ναπολέοντα πριν από 12 χρόνια τη βρήκε ορφανή και εγκαταλειμμένη, έτσι την υιοθέτησε ολόκληρο το σύνταγμα, που το 1805 έχει καταλάβει το Τυρόλο της Αυστρίας. Ο νεαρός Τυρολέζος χωρικός Τόνιο τυχαίνει να της σώσει τη ζωή, και οι δύο νέοι ερωτεύονται αυτοστιγμεί. Ο Τόνιο προκειμένου να μπορέσει να την παντρευτεί –και, προφανώς, με σχεδόν ανύπαρκτα πατριωτικά αισθήματα– δεν διστάζει να καταταγεί στο γαλλικό σύνταγμα. Με την άρια «Ah! mes amis, quel jour de fête!» («Α! Φίλοι μου, τι μέρα γιορτής») φανερώνει τον ενθουσιασμό του και για τα δύο και για τη συστράτευσή του και για τον επικείμενο γάμο. Ο ενθουσιασμός του κορυφώνεται με 8 (!) επίσημα ψηλά ντο, που καθιστούν αυτή την άρια μία από τις δυσκολότερες αλλά και συναρπαστικότερες του ρεπερτορίου του μπελκάντο.

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Θα
τα δεις
όλα!

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΕΙΔΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

ΤΕΧΝΗ
ΠΑΙΔΕΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΝΕΕΣ ΤΑΣΕΙΣ

plus
MEGARON

Υπό την αιγίδα του
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

210 7282 333

www.megaron.gr

JUAN DIEGO FLOREZ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Θεωρείται ο κατ'έξοχήν τενόρος του μπελκάντο από τα μεγάλα λυρικά θέατρα του κόσμου. Ο εκφραστικός, άνετος και δεξιοτεχνικός τρόπος της ερμηνείας του ταιριάζει απόλυτα σε όπερες των Ροσίνι, Ντονιτσέτι και Μπελίνι. Έχει τη γενική αποδοχή κοινού και μουσικοκριτικών για τα κονσέρτα του και τις παραστάσεις όπερας στις σκηνές των πιο σημαντικών θεάτρων του κόσμου.

Γεννήθηκε στη Λίμα του Περού, φοίτησε στο Εθνικό Ωδείο της Λίμα και στο Ινστιτούτο Μουσικής Κούρτις της Φιλαδέλφειας. Το 1996 πρωτοεμφανίστηκε στο Φεστιβάλ Όπερας Ροσίνι στο Πέζαρο της Ιταλίας ως αντικαταστάτης, λόγω ασθένειας, του πρωταγωνιστή. Η ερμηνεία του αυτή είχε μεγάλη απήχηση και τράβηξε την προσοχή θεάτρων όπως το Σκάλα του Μιλάνου, στο οποίο έκανε και το επίσημο ντεμπούτο του την ίδια χρονιά. Ήταν μόλις 23 ετών.

Ο Juan Diego Florez είχε μεγάλη επιτυχία στις μεγαλύτερες λυρικές σκηνές όπως η Μετροπόλιταν Όπερα της Νέας Υόρκης, το Βασιλική Όπερα («Κόβεντ Γκάρντεν») του Λονδίνου, η Κρατική Όπερα της Βιέννης, η Όπερα του Παρισιού, το Θέατρο Ρεάλ Μαδρίτης, το Γκραντ Θέατρο Λισέο Βαρκελώνης, η Λυρική Σκηνή του Σικάγου, η Όπερα του Σαν Φρανσίσκο, η Όπερα της Ζυρίχης, η Γερμανική Όπερα στο Βερολίνο, το Φέστιβαλ Σάλτσμπουργκ και άλλα.

Από το 2001 έχει ηχογραφήσει πολλά σόλο CD και πλήρεις όπερες σε CD και DVD ως αποκλειστικός καλλιτέχνης της εταιρείας Decca. Οι ηχογραφήσεις του έχουν βραβευθεί με πολλές σημαντικές διακρίσεις από μεγάλους κριτικούς όπερας.

Είναι κλεισμένος για παραστάσεις μέχρι το 2015, που θα τον ταξιδέψουν στις πιο αναγνωρισμένες λυρικές σκηνές και αίθουσες συναυλιών όλου του κόσμου.

Ο Juan Diego Florez έχει κερδίσει πολλά βραβεία και παράσημα. Το 2004 ο τότε Περουβιανός Πρόεδρος Alejandro Toledo του απένειμε το «Orden al Merito» (Order of Merit), Τάγμα Αξίας του βαθμού του Μεγάλου Σταυρού, «Gran Cruz» (Great Cross) και το 2007 ο Πρόεδρος Alan Garcia του απένειμε το «Orden El Sol del Peru», Τάγμα του Περουβιανού Ήλιου, Τάγμα Αξίας του βαθμού του Μεγάλου Σταυρού, «Gran Cruz» (Great Cross), το ανώτερο μετάλλιο της χώρας.

Το 2007 ο Juan Diego Florez έσπασε την παράδοση στη Σκάλα του Μιλάνου και τραγούδησε το πρώτο encore (μπίζ) μετά από 75 χρόνια, την περίφημη άρια «Ah mes Amis» από την όπερα «Η Κόρη του Συντάγματος» με τα περίφημα «εννέα» υψηλά ντο. Το ίδιο έγινε με την ίδια άρια και στην Μετροπόλιταν Όπερα της Νέας Υόρκης το 2008.

2009/10

ΟΠΕΡΑ

Ριγολέττος Τζουζέππε Βέρντι
7, 9, 11, 13 Οκτωβρίου
20, 22, 26, 30 Δεκεμβρίου 2009
2, 3, 6 Ιανουαρίου 2010
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Ερίλια ντι Λίβερτουά
Γκαετάνο Ντονιτσέτι
8, 10, 14 Οκτωβρίου 2009
Συνεργασία με το
European Opera Centre
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Αριάδνη στη Νάξο Ρίχαρντ Στράους
22, 25, 27, 29 Νοεμβρίου
2 Δεκεμβρίου 2009
Νέα παραγωγή
Συμπαραγωγή με το Θέατρο
Κάρλο Φελίτσε της Γένοβας
και την Όπερα του Οβιέδο
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Όπερα Δωματίου Αθηνών
Η κλήνη με το αίσιο τέλος
Τζοσέφιν Ροσσίνι
Χορός μεταμφιεσμένων
Φρανσέσκ Πουλένκ
16, 19, 23, 27, 29 Δεκεμβρίου 2009
Νέα παραγωγή
Συμπαραγωγή με το Πανεπιστήμιο
των Τεχνών του Βερολίνου,
το Ωδείο του Παρισιού και την ΕΛΣ
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Η αρπαγή της Ευρώπης
Η απελευθέρωση του Θησέα
Η εγκατάλειψη της Αριάδνης
Νταριός Μιγκώ

Μία παρτίδα μπριτζ
Σάμουελ Μπόρμπερ
Μηρός και πίσω Πάουλ Χίντεμτ
Η μάνησσα Ανρί Σαγκέ

Ο Θρύλος του παλαιού ναυτικού
Μαργκο Σοφιανορού
16, 17 Ιανουαρίου 2010
Νέα παραγωγή
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Χορός των μεταμφιεσμένων
Τζουζέππε Βέρντι
24, 27, 29, 31 Ιανουαρίου 2010
Νέα παραγωγή
Συμπαραγωγή με τον Οργανισμό
Μεγάρου Μουσικής Αθηνών
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη

Μποέμ Τζάκοπο Πουτσίνι
13, 14, 21, 27 Φεβρουαρίου
25, 27, 29 Απριλίου 2010
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Σαμψών και Δαλιλά
Καμίλ Σαν-Σανς
28 Φεβρουαρίου
3, 5, 7 Μαρτίου 2010
Συμπαραγωγή με το Μανόου, Φεσβαίλ Όπερας της πόλντβίλς του Αμαζώνας
Συνεργασία με τον Οργανισμό Μεγάρου Μουσικής Αθηνών
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη

Ο Ντον Τζοβάννι
Βόλφγκανγκ Αμαντέ Μότσαρτ
13, 14, 19, 21, 24, 27 Μαρτίου 2010
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Ο πειρατής Βιντσέντσο Μπελλίνι
23, 26, 28 Μαρτίου 2010
Νέα παραγωγή
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Πηνελόπη Γκαμπριέλ Φωρέ
18, 21, 24, 28 Απριλίου 2010
Νέα παραγωγή
Συμπαραγωγή με τις Δημόσιες Σκηνές του Μόναχου
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ
Το έργο και οι ημερομηνίες θ.α.

ΜΠΑΛΕΤΟ

Η κακοφασμαγμένη κόρη
Φρέντερικ Άσπν /
Φερντινάν Ερόλ,
Τζων Λόνταμπερν
25, 27, 29, 30, 31 Οκτωβρίου
1, 3 Νοεμβρίου 2009
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Γκαλά μπαλέτου
10, 12, 13, 14, 15 Ιανουαρίου 2010
Συμπαραγωγή με τον Οργανισμό Μεγάρου Μουσικής Αθηνών
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
Αίθουσα Φύλων της Μουσικής

Ευγένιος Ονιέγκιν
Ιρέκ Μουχαμμέντοφ /
Πιότρ Ιλνιτς Τσαϊκόφσκι
28, 30 Ιανουαρίου
2, 3, 4, 5 Φεβρουαρίου 2010
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

Βραδιά μπαλέτου
12, 13, 14, 15, 16 Μαΐου 2010
ΘΕΑΤΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΟΠΕΡΕΤΑ

Το μικρόβιο της αγάπης
Κάσας Γιαννίδης
Νοέμβριος 2009 - Μάρτιος 2010
Νέα παραγωγή
ΘΕΑΤΡΟ ΑΚΡΟΠΟΛ

ΟΠΕΡΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η νυχτερίδα Γιόχαν Στράους
Οι ημερομηνίες θ.α.
Νέα παραγωγή
ΘΕΑΤΡΟ ΑΚΡΟΠΟΛ

ALESSANDRO VITIELLO ΜΑΕΣΤΡΟΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Γεννήθηκε στην Τεργέστη. Απεφοίτησε με άριστα από το Ωδείο «Ταρτίνι» με διεθυντή - διδάσκαλο το μαέστρο Λορέντζο Μπαλντίνι. Σπούδασε Διεύθυνση Ορχήστρας με τους μαέστρους Μαουρίτσιο Ντόνες και Τζιανλουίτζι Τζελεμέτι στην Ακαδημία Σιγιάνα στη Σιένα. Συνεργάστηκε με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Σίδνεϋ ως βοηθός του μαέστρου Τζελεμέτι.

Μετά το ντεμπούτο του το 1983 δραστηριοποιήθηκε ως σολίστας, αν και αφοσιώθηκε κυρίως στη μουσική δωματίου. Διύθυσε ενόργανα σύνολα δωματίου (ντούο, τρίο, κουαρτέτα και κουιντέτα) και φωνητικά σύνολα. Έχει λάβει πολυάριθμες τιμές και βραβεία σε διεθνείς διαγωνισμούς, συμπεριλαμβανομένου το 1989 και του «Muzio Clementi-Kawai», μουσικού διαγωνισμού της Φλωρεντίας στην κατηγορία «Δύο Πιάνα».

Στην ηλικία των είκοσι άρχισε την καριέρα του και εμφανίστηκε στην Αλβανία, Αυστρία, Βουλγαρία, Γερμανία, Μεγάλη Βρετανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Ιρλανδία, Ιαπωνία, Μεξικό, Μαρόκο, Περού, Πορτογαλία, Ισπανία και Ηνωμένα Έθνη.

Εμφανίστηκε στο Παλάτσιο ντε Κελούζ στη Λισαβόνα, στο Εθνικό Θέατρο Μοχάμεντ στο Ραμπάτ, στο Εθνικό Θέατρο Όπερας και Μπαλέτου στα Τίρανα, στο Κουρσαάλ του Σαν Σεμπάστιαν, στο Δημοτικό Θέατρο Λίμας, στην Αίθουσα Αγία Σεσίλια του Εδιμβούργου, στο θέατρο Ζαρζουέλα της Μαδρίτης, στο Θέατρο Γκιουζέπε Βέρντι της Τεργέστης, στο θέατρο Ροσίνι στο Πέζαρο και στο θέατρο Κάρλο Φελίτσε της Τζένοβα. Ηχογράφησε το «Κονσέρτο σε Ρε μείζονα» του Χάυντεν με την Ορχήστρα Δωματίου της Πόλεως του Μεξικού. Έδωσε σειρά συναυλιών, ως πιανίστας και ως μαέστρος, μαζί με σημαντικούς καλλιτέχνες όπως οι Μαριέλα Ντεβία, Χοσέ Μπρος, Αλεξανδρίνα Παντασάνσκα, Πατσιόσια Πίεσι, Ντανιέλα Μπαρσελόνα, Χοσέ Κούρα, Χουάν Ντιέγκο Φλορέζ, Χοσέ Φαρντίλχα, Ιντεμπράντο Νταρκαντζέλο, Ούγκο Μπενέλι, Έντζο Ντάρα, Λουίγκι Άλβα και Κάρλο Κοσούτα. Εμφανίστηκε στο Φεστιβάλ Γουέξφορντ της Ιρλανδίας όπου διύθυσε «Βέρθερο» του Μασνέ, «Ντον Πασκουάλε» του Ντονιτσέτι, «Μαγικό αυλό» του Μότσαρτ και αποσπάσματα από την όπερα του Πουτσίνι «Τζιάνι Σκίτσι». Στις Μουσικές Εβδομάδες Στρέζα το 1999 διύθυσε τα «Liebesliederwalzer» του Μπράμς, στο Φεστιβάλ Όπερας Ροσίνι έδωσε μια συναυλία με τη γυναίκα του Ντανιέλα Μπαρσελόνα. Μετά διύθυσε στη Λίμα την όπερα «οι Καπουλέτοι και οι Μοντέγοι» του Μπελλίνι με πρωταγωνίστριες την Μαριέλα Ντεβία και τη Ντανιέλα Μπαρσελόνα.

Πρόσφατα, ως καλεσμένος στο Μπρούκνερφεστ στο Λίντς, διύθυσε την Ορχήστρα Μπρούκνερ σε ένα πρόγραμμα ιταλικό και γαλλικό. Επίσης ήταν καλεσμένος στο Τόκιο, στο Θέατρο Βέρντι στην Τεργέστη, στο Λισέο της Βαρκελώνης, στο Τορτόνα όπου διύθυσε το «Στάμπατ Μάτερ» του Περγκολέζι με τις Μπάρμπαρα Φριτόλι και Σάρα Μιγκάρντο, και στη Μόσχα όπου διύθυσε την Κρατική Ορχήστρα στο Τσαϊκόφσκι Χολ.

Από το 1993, παράλληλα με τις συναυλίες του, παραδίδει μαθήματα τεχνικής και ερμηνείας και συνεργάζεται με τραγουδιστές διεθνούς φήμης.

EPT

παντού!

Η ΕΡΤ
στηρίζει
τον πολιτισμό

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΗΣ ΕΡΤ

Η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΤ ιδρύθηκε το 1938 και καλύπτει το κλασικό, ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο. Έχει παρουσιάσει έργα σημαντικών ελλήνων και ξένων συνθετών, μαέστρων και ερευνητών μέσα από ηχογραφήσεις, ζωντανές μεταδόσεις από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση καθώς και από συναυλίες στην Αθήνα και την περιφέρεια.

Διευθυντές της υπήρξαν οι Γιώργος Λυκούδης, Σπύρος Φαραντάτος, Αντίοχος Ευαγγελάτος, Γιώργος Σισιλιάνος, Φρανς Λίτσαουερ, Ευθύμιος Καβαλλιεράτος, Μιλτιάδης Καρύδης, Άλκης Μπαλτάς, Ανδρέας Πυλαρινός και Νίκος Χριστοδούλου.

Την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ διύθουναν ως προσκεκλημένοι συνεργάτες πολλοί έλληνες και ξένοι μαέστροι καθώς και συνθέτες διεθνούς φήμης, όπως οι Μανώλης Καλομοίρης, Διονύσιος Λαυράγκας, Δημήτρης Μητρόπουλος, Μιλτιάδης Καρύδης, Άντζελο Καβαλάρο, Άραμ Χατσατουριάν, Γκιόργκι Λέχελ, Γεχούντι Μενουχίν, Χορστ Νόιμαν, Άντον Νανούτ, Ρολφ Ρόιτερ, Κρίστιαν Λίντμπεργκ, Βύρων Φιδετζής καθώς και μαέστροι της νεότερης γενιάς.

Με την ορχήστρα συνέπραξαν ως σολίστ πολλοί διάσημοι καλλιτέχνες, έλληνες και ξένοι όπως οι Νταβίντ Όιστραχ, Τζίνα Μπακάουερ, Χοσέ Καρέρας, Αγνή Μπάλτσα, Βάσω Παπαντωνίου, Μονσεράτ Καμπαγέ, Πλάθντο Ντομίγκο, Ρολάντο Βιγιαζόν κ.ά.

Η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ έχει εμφανιστεί επανειλημμένα στο Ηρώδειο, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων του Φεστιβάλ Αθηνών, στο Φεστιβάλ Πάτρας, στο Φεστιβάλ Βελιγραδίου, στην Όπερα Καΐρου, στο Μόντρεαλ, στην Κολωνία, στο Παρίσι, στην Κωνσταντινούπολη, σε διεθνείς μουσικές εκδηλώσεις σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση Ραδιοφωνιών, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και σε πόλεις της Ελλάδας. Τον Οκτώβριο του 2006, η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα πραγματοποίησε συναυλία στην αίθουσα Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών και στο Λίνκολν Σέντερ της Νέας Υόρκης. Τον Οκτώβριο του 2007, στο Πολυθέατρο του Πεκίνου, πραγματοποίησε την εναρκτήρια συναυλία των εκδηλώσεων για το πολιτιστικό έτος της Ελλάδας στην Κίνα.

Σήμερα η Ορχήστρα θεωρείται από τα πιο δυναμικά, άρτια και δραστήρια συμφωνικά συγκροτήματα της Ελλάδας και αποτελείται από 88 μουσικούς. Διευθυντής της Ορχήστρας είναι ο Βλαδίμηρος Συμεωνίδης.

Ευχαριστούμε την ΕΡΤ για την συμμετοχή της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας, καθώς επίσης και τους μαέστρους κ. Βλαδίμηρο Συμεωνίδη και κ. Ανδρέα Πυλαρινό για τις πρόβες της παράστασης.

ΕΞΑΡΧΟΝΤΕΣ

Κοιρανίδης Πολύβιος
Μητροπούλου Μικαέλα
Σφέτσας Χρήστος

ΒΙΟΛΙΑ Α'

Κορέλης Οδυσσέας
Φίλιππος Επαμεινώνδας
Σαλένκοβα Ιρίνα
Στρακόσα Ενλίρα
Λαπατσάνης Ιωάννης
Άλτη Σουλτάνα
Σταθάκης Κωνσταντίνος
Τζιώτης Ιωάννης
Πρασίδη Αθανασία
Γρατσιάς Αναστάσιος
Καντέσσα Αρμπέν
Σελμάνι Μίγκεν
Παπαδιαμάντης Αλέξανδρος
Μπουραντάς Κωνσταντίνος

ΒΙΟΛΙΑ Β'

Παναγιωτόπουλος Γεώργιος
Ζιόγκα Βίλμα
Βαρδάμη Κίτι
Σταθάκη Μαργαρίτα
Κρομμύδας Γεώργιος
Κιουλόγλου Χαράλαμπος
Φίλιππος Φοίβος
Μαρτζέλνς Βασίλης
Ξυλινάς Αθριανός
Ζαγουράκης Νίκος
Αιγυπιάδης Ιωάννης
Κολισθωμάς Χριστόδουλος
Τσολάκη Γεωργία
Χανιώτης Αντώνης

ΒΙΟΛΕΣ

Σαμαράς Αρτέμιος
Σέμσης Στάμος
Διονυσίου Καλλιρόη

Λυμπερίου Αγγελίας
Αμαραντίδου Κωνσταντίνα
Καραφαντής Ευάγγελος
Ανταχοπούλου Κωνσταντίνα
Τσινίκα Άννα
Χαφίζι Ίντριπ
Γκίτζιος Χαράλαμπος
Μανιάς Αντώνης
Μηρόζι Στέλλα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Λύκος Βασίλειος
Ντεμελενάρ Κλαίρ
Σφέτσας Κωνσταντίνος
Λαλιώτης Γεώργιος
Παυλίδης Ιωάννης
Λαζαρίδη Τζούλια
Μπακμανίδη Όλγα
Φουλάνης Γεώργιος

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Χαλμούκης Περικλής
Ασλανίδης Δημήτριος
Ζωγράφος Ευάγγελος
Λαζάρου Θεόδωρος
Μέρμηγκας Χαρίλαος
Κοντός Παναγιώτης
Χαϊδοπούλου Ελίνα
Μιρονένκο Αλέξανδρος

ΑΡΠΑ

Μπιλντέα Μαρία

ΦΛΑΟΥΤΑ

Μακροπόδη-Μαζαράκη Μαρία
Μακρή Μελίνα
Σπλιωτοπούλου Ιφιγένεια
Χατζή Ροδίτσα

ΦΛΑΟΥΤΟ ΠΙΚΟΛΟ

Σπλιωτοπούλου Ιφιγένεια

ΟΜΠΟΕ

Σαβανή Ελένη
Κοντός Σπύρος
Κοψιδά Αικατερίνη
Δεσύλλα Χαριτίνη

ΑΓΓΛΙΚΟ ΚΟΡΝΟ

Δεσύλλα Χαριτίνη

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Τσάμου Ασημίνα
Πολίτης Άγγελος
Κρητικός Σπυρίδων
Γκίνος Χρήστος

ΚΛΑΡΙΝΕΤΟ ΜΠΑΣΟ

Γκίνος Χρήστος

ΚΛΑΡΙΝΕΤΟ ΠΙΚΟΛΟ

Κρητικός Σπυρίδων

ΦΑΓΚΟΤΑ

Καλογερόπουλος Θεόδωρος
Πριόβολος Βασίλης
Κουλαρμάνης Παναγιώτης
Κωστής Σπυρίδων

ΚΟΝΤΡΑ ΦΑΓΚΟΤΟ

Κωστής Σπυρίδων

ΚΟΡΝΑ

Λαγός Αντώνης
Μιχαήλ Γεώργιος
Άνθη Ελένη
Πέτσας Νικόλαος
Κερκύρας Ιωάννης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Καλογιάννης Απόστολος
Κάτσιος Αλέξανδρος
Καλούδης Κωνσταντίνος
Ραύμόνης Σπύρος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ελεφάντης Ιωάννης
Σούκερας Θεόδωρος
Πέτσας Δημήτριος
Μιχαηλίδης Μιχαήλ
Παπαστεργίου Θεοδώρα

ΤΡΟΜΠΟΝΙ ΜΠΑΣΟ

Μιχαηλίδης Μιχαήλ

ΤΟΥΜΠΕΣ

Ζουγανέλης Ελευθέριος
Γλένης Ιωάννης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Δεσύλλας Δημήτρης
Λιάτσος Χρήστος

ΚΡΟΥΣΤΑ

Διακογιώργης Μιχαήλ
Κόλλιας Φώτιος
Κοντός Δημήτριος

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ

Μητσάκος Μάριος
Ροδόπουλος Χρήστος

ΗΧΟΛΗΠΤΕΣ

Σφέτσας Θεόδωρος
Συγγέτος Μιχάλης
Θεοδωρακόπουλος Νίκος
Πετρονικολός Παναγιώτης
Κοσμόπουλος Γιώργος

Π.Γ.Ν. «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ», τελική μακέτα

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΘΩΡΑΞ
ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΛΥΤΗΣ 88

Ι Δ Ρ Υ Μ Α
Θ Ω Ρ Α Ξ

Στην
πρώτη
γραμμή
της
ζωής!

FOUNDATION
THORAX

ΙΔΡΥΜΑ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΘΩΡΑΚΟΣ
RESEARCH CENTER OF INTENSIVE
AND EMERGENCY THORACIC MEDICINE

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ

Το Ίδρυμα «ΘΩΡΑΞ – Κέντρο Ερευνών Εντατικής και Επείγουσας Ιατρικής Θώρακος» δημιουργήθηκε το 1993. Είναι γόνιμο αποτέλεσμα της συνεργασίας τριών διακεκριμένων προσώπων: του Νομικού Ηλία Παρασκευά, του Νομπελίστα Ποιητή Οδυσσέα Ελύτη και του Καθηγητή Πνευμονολογίας και Εντατικής Θεραπείας Χαράλαμπου Ρούσσου.

Είναι μη κερδοσκοπικό Ίδρυμα, Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου. Συντηρείται και λειτουργεί μόνο χάρη στην ευαισθησία και τον αλtruισμό Ελλήνων Ευπατρίδων, οι οποίοι από της ιδρύσεώς του και μέχρι σήμερα το στηρίζουν με χορηγίες, γιατί πιστεύουν στη σημαντική δράση του και τη διαρκή και αέναη προσφορά του στο χώρο της υγείας.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ

Να στηρίξει μια καινοτόμο σύγχρονη ιατρική ανάγκη: την Εντατική Θεραπεία, κεντρικό πυλώνα της ενδονοσοκομειακής Ιατρικής, και να συμβάλει στην πρόληψη των νοσημάτων που οδηγούν σ' αυτήν και κυρίως των νοσημάτων του θώρακος. Οι ενέργειες για την ανάπτυξη της Εντατικής και Επείγουσας Ιατρικής οδήγησαν στη νέα πραγματικότητα: την ανάγκη της μείωσης των συμβατικών κλινών στα νοσοκομεία και την ανάπτυξη χώρων αυξημένης ιατρικής και νοσηλευτικής φροντίδας.

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ

Τις καθορίζουν οι ίδιοι κανόνες της δημιουργίας που απαιτούν να:

- **βλέπεις** την πραγματικότητα
- **προβλέπεις** την πορεία των νέων ιδεών
- **ενεργείς** εφαρμόζοντας σωστό σχέδιο ανάπτυξης

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ

Να τολμά να βλέπει, να προβλέπει, να ενεργεί πέρα από το μόχθο και την αβεβαιότητα που αυτό συνεπάγεται, ώστε να υπηρετεί αυτό στο οποίο είναι ταγμένο, **την Άριστη Κλινική Φροντίδα των Ασθενών.**

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ ΤΟΥ: «ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ»

Όσο δύσκολα και να είναι τα πράγματα, όσο ελλιπείς και να είναι οι υλικοί και οι ανθρώπινοι πόροι, όσο σοβαρή και να είναι η αρρώστια, πάντα οι ελεύθεροι και οι δημιουργοί μπορούν να διαφυλάξουν και να αναπτύξουν το χώρο ευθύνης τους, προβάλλοντας αντίσταση με την ποιότητα της εργασίας τους.

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ

Για την υλοποίηση του προγράμματός του το Ίδρυμα κινείται σε τρεις πόλους:

- **δημιουργεί υποδομές** με πρωταρχική προϋπόθεση την υψίστη ποιότητα και την επάρκεια
- **εκπαιδεύει προσωπικό** για τη δημιουργία επιστημόνων υψηλών επιδόσεων και τη μετάδοση της κεκτημένης γνώσης
- **διενεργεί έρευνα**, το μέσο κατάκτησης γνώσης που θα ανοίξει νέα σύνορα, νέους ορίζοντες

1. Υποδομές

Τα έργα τα οποία έχουν ολοκληρωθεί:

Π.Γ.Ν. Α. «Ο Ευαγγελισμός»

- ανέγερση, εξοπλισμός και χρηματοδότηση λειτουργίας του Πειραματικού Χειρουργείου
- κατασκευή, εξοπλισμός και χρηματοδότηση λειτουργίας του «Κέντρου Επείγουσας και Εντατικής Ιατρικής Γ.Π.Λιβανός»
- κατασκευή, εξοπλισμός και χρηματοδότηση λειτουργίας του «Κέντρου Εφαρμοσμένης Βιοϊατρικής Εκπαίδευσης και Ερευνας Μαριάνθη Σίμου»
- ανακατασκευή και εξοπλισμός του Αμφιθεάτρου της Μονάδας Ερευνας «Κωνσταντίνος Γαρδίκας»
- ανακαίνιση Πανεπιστημιακής Κλινικής Εντατικής Θεραπείας
- ανακατασκευή και χρηματοδότηση λειτουργίας του «Κέντρου αποκατάστασης πνευμονοπαθών και καρδιοπαθών»
- διαμόρφωση και εξοπλισμός του «Κέντρου Μελέτης Ύπνου»

Ευγενίδειο Θεραπευτήριο

Ανακατασκευή του 2ου ορόφου όπου λειτουργούν:

- κέντρο διακοπής καπνίσματος
- ιατρείο άσθματος και αλλεργίας
- κέντρο αποκατάστασης πνευμονοπαθών και καρδιοπαθών
- κέντρο μελέτης ύπνου

Γ.Π.Ν.Α. «Η Σωτηρία»

Αναμόρφωση κτιρίου «Ζ 300 γυναικών» όπου στεγάζονται:

- Α' Πανεπιστημιακή Πνευμονολογική Κλινική
- μονάδα εντατικής θεραπείας
- αμφιθέατρο 100 θέσεων για τους φοιτητές
- εργαστήριο πνευμονικών δοκιμασιών
- κέντρο μελέτης ύπνου
- κέντρο επεμβατικής πνευμονολογίας
- Επίσης
- ανέγερση φαρμακείου στο Νοσοκομείο

Έργα τα οποία σχεδιάζονται:

- Νέες Μονάδες Εντατικής Θεραπείας στον Ευαγγελισμό

2. Εκπαίδευση

Επί 11 χρόνια οργανώνονται δύο εκπαιδευτικές επιστημονικές συναντήσεις, η μία την άνοιξη (State of the Art) και η άλλη το φθινόπωρο (Διατομεακό Συνέδριο Πνευμονολογίας-Εντατικής Θεραπείας) με συμμετοχή διεθνώς αναγνωρισμένων προσωπικοτήτων στο χώρο της υγείας.

Μετάκληση ξένων Καθηγητών και ερευνητών γίνεται σε ετήσια βάση (άνω των πενήντα μέχρι σήμερα). Με τον τρόπο αυτό τα μέλη της Κλινικής Εντατικής Θεραπείας συνεργάζονται με διεθνείς προσωπικότητες και ανταλλάσσουν απόψεις πάνω σε ζητήματα που άπτονται των ενδιαφερόντων τους.

Το Ίδρυμα αποσκοπεί να εντάξει την Αγωγή Υγείας στο χώρο της Εκπαίδευσης, για να βοηθήσει τους νέους να απαλλαγούν από τον εθισμό του καπνίσματος, που αποτελεί τη μάστιγα της εποχής μας. Πέραν όλων των άλλων δραστηριοτήτων του στον τομέα αυτό υποστηρίζει Πανελλαδικό Πρόγραμμα Διακοπής του Καπνίσματος σε παιδιά και εφήβους με τη χρήση εποπτικών μέσων, σε συνεργασία με το ίδρυμα «Μποδοσάκη».

3. Έρευνα

Κάθε χρόνο δίδονται οικονομικές επιχορηγήσεις σε μεγάλο αριθμό νέων γιατρών και βιολόγων και έχουν εκπονηθεί άνω των 30 διατριβών. Επιπλέον, επιχορηγούνται νέοι γιατροί και βιολόγοι για μετεκπαίδευση στο εξωτερικό ή στο εσωτερικό, με σκοπό την αρτιότερη γνώση και ενημέρωση σε θέματα που αφορούν την εντατική και επείγουσα ιατρική θώρακος. Επίσης, το Ίδρυμα μέχρι σήμερα έχει επιχορηγήσει περισσότερα από πενήντα ερευνητικά προγράμματα, και έχουν δημοσιευθεί άνω των 250 εργασιών σε μεγάλο κύρους περιοδικά.

Πολλές από αυτές τις εργασίες έχουν βραβευθεί από την ελληνική και διεθνή επιστημονική κοινότητα. Ιδιαίτερης σημασίας είναι η βράβευση μίας σειράς μελετών που αφορούν την αναίμακτη διάγνωση του εγκεφαλικού οιδήματος. Οι μελέτες αυτές χαρακτηρίστηκαν από την επιτροπή αξιολόγησης του προγράμματος στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως ένα από τα σημαντικότερα 25 έργα που συγχρηματοδότησε στην Ελλάδα, όπως το Μετρό και άλλα. Το Ίδρυμα έχει δώσει ιδιαίτερη σημασία στην συνεργασία με ξένα Πανεπιστήμια όπως: τα Πανεπιστήμια Johns Hopkins, McGill, Imperial, Cambridge, Harvard κ.ά. Η συνεργασία αυτή άνοιξε δρόμους για τη διάγνωση, θεραπεία, πρόληψη και αποκατάσταση ασθενών. Ο εξοπλισμός για τη σύγχρονη έρευνα υπήρξε και είναι από τις βασικές προτεραιότητες του Ίδρυματος καλύπτοντας τις δυσκολίες του υψηλού κόστους και την δυσκολία για ταχεία προμήθεια μηχανημάτων αιχμής όπως, ο οπτοηλεκτρονικός πληθυσμογράφος για τη μέτρηση των όγκων του θώρακος.

ΙΔΡΥΜΑ ΘΩΡΑΞ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΘΩΡΑΞ

Αλίκη Περωτή
Φωτεινή Λιβανού
Μαργαρίτα Σαμούρκα
Μαρία-Ρίτα Κάμπα
Λίλα Λαλασούνη
Λένα Μπιλίρη

Ευχαριστούμε τις Κυρίες

Εβίτα Αράπογλου
Ζέτα Αντζακλή
Λία Δανιόλου
Πόπη Δασκαλαντωνάκη
Μαρίνα Δεληκωστοπούλου
Αλεξία Έβερτ-Αλβέρτη
Λήδα Ζαούση
Τέτη Μιχαλαριά
Πραξούλα Σταμπουλή
Δήμητρα Φιλίππου
Arlene Φωτίλα

για τη συμβολή τους στην επιτυχία της εκδήλωσης

Επίσης ευχαριστούμε

Τον κ. Γιάννη Μυλωνάκη, Διοικητή του Νοσοκομείου Π.Γ.Ν. Αθηνών «Ο Ευαγγελισμός»
για τη συμβολή του στην επιτυχία της εκδήλωσης.

Τον κ. Δημήτρη, Ηλία Παρασκευά, Πρόεδρο και τα μέλη του Συλλόγου Ελλήνων Αποφοίτων
του London School of Economics and Political Science για την ευγενική τους προσφορά.

Τον κ. Βασίλη Δρακάτο για την ανάλυση των έργων.

Τις κυρίες Τέτα Στεφάνου, Χριστίνα Χαραλαμπίδου, Αντωνία Κώτση
για τη μετάφραση και την επιμέλεια των κειμένων.

Τον κ. Αλέξη Κωστάλα για την εκφώνηση.

Την κ. Μαρία Ξυράφη για τη Γραμματειακή Υποστήριξη.

Τέλος ευχαριστούμε την κ. Λίμυ Ηλιοπούλου για την επιμέλεια, οργάνωση
και συντονισμό της όλης εκδήλωσης.

Την IRIS Εκτυπωτική Α.Ε. για την εκτύπωση του προγράμματος και του διαφημιστικού υλικού.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ & Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΑ ΝΕΑ ATHENS!

LIBERIS
PUBLICATIONS

ATT KO METRO
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ Α.Ε.

ΧΟΡΗΓΟΙ

Pazaropoulos

ΘΩΡΑΞ THORAX

ΙΔΡΥΜΑ ΘΩΡΑΞ: Πλουτάρχου 3, Κολωνάκι,
τηλ.: 210 723.5521, 210 722.2394, fax: 210 723.9127
e-mail: croussos@med.uoa.gr